

คัมภีร์ชีวิต

สันติ เศวตวิมล

คำนิยมโดย ทองแถม นากจ๋านง

คัมภีร์เล่มนี้เป็นประโยชน์

ในการดำรงชีวิต

ที่เต็มไปด้วยปัญหาและมายา

คัมภีร์ชีวิต

บทนำ

ตอนนี้อายุก็เลย 60 ปีไปมากแล้ว

อายุขนาดนี้ ถ้ารับราชการก็ต้องเกษียณไปนานแล้ว หรือแม้แต่ทำงานเอกชน ก็จะต้องถูกเลื่อนขั้นกลายเป็นผู้อาวุโส ซึ่งถ้ามองกันให้ชัดเจน ก็คือผู้ใหญ่ที่ควรจะถูกปลดออกไปได้แล้ว

ถ้าถูกปลดเกษียณหรือจะต้องลาออกจากอาชีพการงาน ชีวิตที่เหลืออยู่ควรจะทำอะไร นอนรอความตาย หรือว่าจะทำอะไรไว้ให้ลูกหลานได้รู้ว่า ชีวิตนี้เคยผ่านอะไรมาบ้าง ผ่านร้อน ผ่านหนาว ผ่านถูก ผ่านผิด ผ่านสมหวังและไม่สมหวัง ผ่านชัยชนะและพ่ายแพ้อย่างไร

จึงตกลงที่จะ ‘เขียนหนังสือ’...เพื่อให้ลูกหลานหรือผู้ที่สนใจในชีวิตได้อ่าน ที่อาจหาญเรียกว่า *คัมภีร์ชีวิต* มิใช่จะถือว่า คักดีสิทธิยิ่งใหญ่ เป็นเพียงแต่ต้องการให้อ่านแล้ว ฟังแล้วดูขลัง น่าเชื่อถือ เพื่อเรียกร้องความสนใจหากแวะมาอ่านสักหน่อย

ข้อเขียนนี้อาจจะเป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิตซึ่งเต็มไปด้วยอุปสรรคและมายา

จึงขอปวารณาตัวเองเป็นเพียง ‘เข็มนาฬิกา’ เล็กๆ ที่ชี้ทาง ให้เรือเข้าถึงฝั่งเทียบท่าได้ตามที่ปรารถนาอย่างปลอดภัย

คัมภีร์ชีวิต

ภาค 1

‘รู้เขา รู้เรา’ รับศึกก็ครั้งก็ไม่มีวันพ่าย

“อันสงครามนั้น
เป็นเรื่องสำคัญของประเทศชาติ
เป็นเรื่องแหล่งแห่งความตาย
เป็นเหตุแห่งการดำรงอยู่หรือดับสูญ
จักไม่พินิจพิจารณาไม่ได้
ฉะนั้น พึงพิจารณาจาก 5 ประการ
เพื่อนำมาเปรียบเทียบประเมินสถานการณ์ให้เข้าใจท้องแท้
ประกอบด้วย
หนึ่ง คุณธรรม
สอง ลมฟ้าอากาศ
สาม ภูมิประเทศ
สี่ แม่ทัพ
และ ห้า กฎระเบียบวินัย”

U ทแรกที่เรียกว่า ‘รู้เขา รู้เรา’ ยกมาจาก ตำราพิชัยยุทธ์ของ
ซุนวู แม่ทัพจีนในยุคชุนชิว (ก่อน ค.ศ. 770 – 476)

คำกล่าวสั้นๆ แต่มีความสำคัญของชีวิตที่ยาวของเรา
ท่านสรุปคำกล่าวที่ว่านี้ด้วยสาระสำคัญเป็น **คัมภีร์ชีวิต** บทแรก
ได้ก็คือ...

‘รู้เขา รู้เรา รอบคอบก็ครั้งก็ไม่มีวันพ่าย’

โปรดพิจารณาเถิดว่า ที่มีชีวิตอยู่ทุกวันนี้ รู้ตัวเองดีแล้ว
หรือรู้จักผู้อื่นเขาอย่างไร

ข้อความตอนหนึ่งในตำราพิชัยยุทธ์ ที่นำมากล่าวถึงไว้นั้น
ก็เพื่อให้ได้พิจารณาข้อที่ว่า ‘รู้เขา รู้เรา’ ท่านซุนวูสรุปไว้ 5
ประการ ซึ่งจะทำให้ประสบชัยชนะ...ไม่เพียงสงครามเท่านั้น ใน
ชีวิตก็ใช้ได้เช่นกัน

คุณธรรม ภาษาจีนเรียกว่า ‘เต็ก’ ซึ่งหมายถึง สิ่งดีงาม
ถูกต้อง เป็นประโยชน์ และเป็นธรรมชาติ คือเกิดขึ้นเอง ไม่เสแสร้ง
มารยา

ลมฟ้าอากาศ และ **ภูมิประเทศ** ขอรวมสองสิ่งนี้ เรียกว่า
‘เฟิงส่วย’ หรือ ‘ฮวงจุ้ย’ ทั้งหมดนี้มีอิทธิพลต่อชีวิตทุกชีวิตเข้า
ด้วยกัน

แม่ทัพ และ **กฎระเบียบวินัย** ขอรวมทั้งสองสิ่งนี้อีก รวม
เรียกว่า ‘โหวงเฮ้ง’ ซึ่งเป็นสิ่งกำหนดวิถีชีวิตและชะตากรรมของ
แต่ละคนที่มีไม่เหมือนกัน ไม่เท่ากัน

เมื่อ 30 ปีก่อนได้มีโอกาสศึกษาเรื่องเฟิงสุ่ยและ
โหงวเฮ้งจากซินแสจีนท่านหนึ่งซึ่งล่องลับไปแล้ว และได้สาบาน
กับอาจารย์ว่า ถ้าอายุยังไม่ถึง 50 ปีจะไม่ยอมพูด เล่า เขียน
หรือทำนายในสิ่งที่เรียนรู้กับอาจารย์มา

บัดนี้ชีวิตล่วงเลย 50 มาหลายปีแล้ว จึงตกลงใจว่าจะ
ขอนำสิ่งที่ได้มาเปิดเผย เพื่อให้เป็นประโยชน์แก่ท่านผู้สนใจโดย
ไม่หวังอามิสสินจ้างรางวัลหรือผลประโยชน์ใดตอบแทน

หากทำได้และสำเร็จตามที่ตั้งใจ ขออุทิศความดีความงาม
นี้ให้แก่ดวงวิญญาณของอาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาให้

หากทำไม่สำเร็จ ก็ขอรับผิดชอบแต่ผู้เดียว ที่บังอาจท่อง
มหาสมุทรชีวิตโดยติดเข็มทิศไม่ตรงทาง

โปรดอภัยให้แก่ข้าพเจ้าน้อยด้วยปัญญาด้วยเถิด

- 2 -

‘คุณลักษณะ’ (โหงวเฮ้ง)

ของ ‘จักรพรรดิจีน’

“คนถ้อยใช้ว่าจะไม่มีความดีเสียเลย วิญญูชนก็ใช้จะไร้ความผิด
สิ่งเล็กน้อยเหล่านี้เปรียบได้กับรอยตำหนิเล็กๆ
ในเนื้อหยาบบริสุทธิ์ แต่ความดีเพียงน้อยของคนถ้อย
เหมือนกับมิดที่ทำจากตะกั่ว หั่นเนื้อที่สองที่ก็ใช้ไม่ได้แล้ว
ส่วนความบกพร่องเล็กๆ น้อยๆ ที่ประจักษ์รอยตำหนิบนหยก
พอค้าฉลาดจะไม่โยนทิ้ง เพราะตำหนิเพียงเท่านั้น
ไม่ได้ทำให้หยกด้อยค่าแต่อย่างใด”

~~~~~  
พระเจ้าถังไท่จงฮ่องเต้

น.านอาจารย์กล่าวว่า ชีวิตทั้งหลายนั้นประกอบด้วยชะตากรรม  
อยู่ 2 ประการคือ



**ประการที่ 1** เป็นกรรมเก่าที่ทำมาแต่ในอดีตกาล ไม่สามารถจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้ในปัจจุบันกาล

**ประการที่ 2** เป็นกรรมปัจจุบัน ซึ่งชีวิตนั้นเป็นผู้กระทำเอง

อันว่ากรรมปัจจุบันที่บังเกิดขึ้นนั้น ก็เป็นไปตามบัญชาของฟ้าดินที่ส่งให้เกิดขึ้นมา แต่ละชีวิตจึงมีนิสัยแตกต่างกันไป

ท่านอาจารย์ได้กล่าวเป็นประโยคที่ง่ายแก่การจดจำไว้ว่า...

|                   |                          |
|-------------------|--------------------------|
| “คนคิดอย่างไร     | ก็เชื่ออย่างนั้น         |
| คนเชื่ออย่างไร    | ก็ทำอย่างนั้น            |
| คนทำอย่างไร       | ก็จะมีนิสัยอย่างนั้น     |
| คนมีนิสัยอย่างไร  | ก็จะมีสันดานอย่างนั้น    |
| คนมีสันดานอย่างไร | ก็จะมีชะตากรรมอย่างนั้น” |

ฉะนั้น อาจารย์จึงสอนให้ระมัดระวังเรื่องกรรม เพราะสิ่งทั้งหลายที่เกิดขึ้นมา เป็นเพราะผลของการกระทำของเราเองทั้งสิ้น

กรรมเก่าหรือกรรมที่เกิดจากการกระทำในชาติที่แล้ว จะส่งผลให้เราเกิดมามีรูปร่าง นิสัยใจคอแตกต่างกันไป

สิ่งนี้ปรากฏโบราณจึงได้พยายามสังเกตและบันทึกเอาไว้ โดยสรุปเป็นศาสตร์ให้ผู้สนใจได้ศึกษาแบบง่ายๆ คือ

การสังเกตใบหน้าของผู้คน รวมทั้งรูปร่างท่าทาง น้ำเสียง ฯลฯ ที่คนส่วนใหญ่รู้จักกันดีก็คือ วิชา ‘โหงวเฮ้ง’ หรือ ‘ศุภลักษณ์’ ปัญจะ’ จุดดี 5 จุดบนใบหน้า อันประกอบด้วย คิ้วหนึ่ง ตาหนึ่ง จมูกหนึ่ง ปากหนึ่ง และหูอีกหนึ่ง

ซึ่งความจริงแล้ว ‘ศุภลักษณ์’ คือลักษณะที่ดี และ ‘ทุรลักษณ์’ คือลักษณะที่เลวนั้น ยังมีอีกมากมายที่จะสังเกตได้ เพียงแต่เป็นศาสตร์ที่ลึกซึ่งจนอาจต้องใช้เวลาในการเรียนรู้และค้นคว้าด้วยตัวเอง

ขอยกเอาศุภลักษณ์ของจักรพรรดิจิน ที่บันทึกไว้ในประวัติศาสตร์ให้ได้ศึกษาดูว่า โอรสแห่งสวรรค์ ฮองเต้เหล่านี มีจุดศุภลักษณ์ที่ได้อย่างไรกัน

‘หลิวปัง’ ซึ่งมีชื่อเรียกแตกต่างกันไป เช่น เล่าปัง, ฮั่นโกโจ พระองค์เป็นจักรพรรดิผู้สถาปนาราชวงศ์ฮั่น ต้นขาของพระองค์ มีไฟดำ 72 เม็ด

‘เล่าปี่’ ผู้สร้างอาณาจักรจ๊กก๊ก มีแขนยาวถึงเข่า

‘เซียวเต้าเจิง’ ฮองเต้ฮั่นอีกพระองค์ ท้วพระวรกายมีเกล็ด คล้ายมังกร

‘หลิวอี้’ จักรพรรดิผู้สถาปนาราชวงศ์หลิวซ่ง เมื่อตอนประสูติมีฉัพพรรณรังสีสว่างไปทั่วพระองค์

‘เอียนเจียน’ หรือ ‘ส่วยเหวินตี้’ แห่งราชวงศ์ส่วย ที่ฝ่า  
พระหัตถ์มีรอยเส้นขีดไปมาคล้ายตัว ‘อ๋อง’

‘หลี่ซือหมิง’ หรือ ‘พระเจ้าถังไท่จงฮ่งเต๋’ แห่งราชวงศ์  
ถัง เมื่อตอนประสูติ ประวัติศาสตร์บันทึกว่า มีมังกร 2 ตัว  
โผล่มาที่หน้าบ้าน

เรื่องทั้งหมดเป็นส่วนหนึ่งที่อาจารย์เล่ามาว่า คนที่จะมี  
บุญบารมีนั้นจะต้องมีคุณลักษณะแตกต่างไปจากคนทั่วไป ทั้งๆ ที่  
ฮ่งเต๋ซึ่งเอ่ยพระนามมานี้ ล้วนแล้วแต่เกิดมาจากครอบครัว  
ธรรมดาสามัญชนทั้งสิ้น

## จักรพรรดิจีน...โอรสแห่งสวรรค์



หลิวปings



หลี่ซือหมิง



ลุยเหวินตี้

## ‘เฟิ่งส่วย’ (ฮวงจุ้ย) ศาสตร์แห่งการกลมกลืนธรรมชาติ

“สรรพสิ่งทั้งหลายในโลกไม่มีอะไรยาก  
หากมีความมุ่งหมายและตั้งใจจริง”

◇◆◇◆◇◆◇◆◇◆◇◆◇◆◇  
ปรัชญาจีน

ในวรรณกรรมเอกเรื่อง สามก๊ก ของจีนนั้น มีการกล่าวถึง ‘ขงเบ้ง’ ผู้เป็นเสนาธิการให้พระเจ้าเล่าปี่ จนสามารถตั้ง อาณาจักรจ๊กก๊กได้สำเร็จ ว่าเป็นผู้หยั่งรู้ฟ้าดิน

ความสามารถเช่นนี้ หากจะกล่าวถึงศาสตร์ว่าถึงฟ้าดิน หรือเฟิ่งส่วย (‘เฟิ่ง’ หมายถึง ‘ฟ้า’ อันรวมไปถึงพระอาทิตย์ พระจันทร์ ดวงดาว และกระแสนลม เช่นเดียวกับ ‘ส่วย’ ซึ่งหมายถึง ‘น้ำ’ อันรวมไปถึง ‘แผ่นดิน ภูเขา ป่าไม้ ห้วยละหานลำธาร และ แม่น้ำ’)

ขงเบ้ง...ท่านนี่คือผู้รอบรู้ในวิชาเฟิงสุ่ยนั่นเอง

‘เฟิงสุ่ย’ ในภาษาจีนกลาง หรือ ‘ฮวงจุ้ย’ ในภาษาแต้จิ๋ว  
คือศาสตร์ว่าด้วยธรรมชาติ

ทั้งนี้เพราะสังคมชาวจีน ผู้คิดค้นวิชานี้ขึ้นมาเป็นสังคม  
เกษตร การเพาะปลูก ความอุดมสมบูรณ์หรือความแห้งแล้ง  
ขึ้นอยู่กับธรรมชาติ อันหมายถึงสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ดิน  
น้ำ ลม ไฟ ซึ่งเป็นธาตุ 4 ในโลก (แต่คติจีนเชื่อว่าในโลกมี 5 ธาตุ  
คือ ดิน น้ำ ไฟ ไม้ และทอง)

การเขียนตำราเรื่องเฟิงสุ่ยเพื่อให้ศิษย์คันคว่า เรียบเรียง  
ปรับปรุงกันมาเป็นเวลานานพันปีนั้น ปราชญ์จีนถือสาระสำคัญ  
ในศาสตร์นี้ว่า...

**เพื่อการกลมกลืนธรรมชาติ ไม่ทำลายธรรมชาติ เพราะ  
ธรรมชาติเป็นสิ่งที่ประเสริฐสุด และยุติธรรมที่สุดแล้ว**

**ผู้ที่รู้จักธรรมชาติย่อมเข้าใจในชีวิต**

**ผู้ที่เข้าใจในชีวิต ก็จะเป็นผู้ประสบความสำเร็จ**

เรื่องความรอบรู้ในธรรมชาติของขงเบ้งนั้น ตอนหนึ่งของ  
สามก๊ก พรรณนาไว้ว่า มีอยู่ครั้งหนึ่ง ขงเบ้งสามารถเรียกลมได้

ความตอนนี้อยู่ในสงครามกับโจโจ และเป็นที่มาของคำว่า ‘โจโจแตกทัพเรือ’

เมื่อขงเบ้งสั่งให้จิวยี่ ซึ่งเป็นพันธมิตรกันในตอนนั้น ให้ปลูกร้านทำพิธีเรียกลม จึงเกิดลมพายุสลาตันขึ้น จิวยี่ใช้เวลาไม่นานโจมตีทัพเรือของโจโจ เผากองทัพเรือของข้าศึกย่อยยับ

ผู้ที่อ่านวรรณกรรมเรื่องนี้จะแซ่ซ้องยกย่องขงเบ้งว่าเป็นผู้หยั่งรู้ฟ้ารู้ดิน หรือจะเรียกว่าเป็น ‘อาจารย์แห่งเฟิงสุ่ย’ ก็ได้ แต่อีกหลายพันปีต่อมา ผู้ศึกษาศาสตร์ลึกลับของขงเบ้งก็พบรหัสคำตอบว่า...

ขงเบ้งไม่ใช่ผู้วิเศษ สามารถเรียกลมได้ตามความในหนังสือ หากแต่ในยุทธภูมิศึกครั้งกระนั้น กระทำกันที่แม่น้ำหวงเหอ ซึ่งขงเบ้งได้เรียนรู้ว่า ในแม่น้ำนี้จะมีปลาดุกชนิดหนึ่ง มีลักษณะพิเศษคือ ในเดือนสิบ หากเห็นปลาดุกหงายท้องลอยขึ้นมาเหนือแม่น้ำหวงเหอ ก็จะเกิดลมพายุแรงทางทิศตะวันออกในวันรุ่งขึ้น

การรู้และเข้าใจธรรมชาติของน้ำหรือสื่อนี้เอง ขงเบ้งจึงนำมาใช้เป็นยุทธวิธีเผาเรือของโจโจด้วยลมตะวันตกสำเร็จ

ศึกครั้งนี้ทำให้ขงเบ้งได้รับการยกย่องว่าเป็น ‘ปรมาจารย์แห่งเฟิงสุ่ย’ เพราะเป็นผู้ล่วงรู้ความลับของธรรมชาตินั่นเอง

## สงคราม ‘เฟื่องฟู’ บนเกาะฮ่องกง

ใครที่สนใจเรื่อง ‘เฟื่องฟู’ และมีโอกาสเดินทางไปเกาะฮ่องกง ชินแสที่นั่นจะพาไปดูตึก 2 แห่งที่ตั้งติดกัน และกลายเป็นเรื่องกล่าวขานกันมาจนถึงทุกวันนี้



## ตึกใบมีดโกนของ ‘ธนาคารไชน่า’

ตึกธนาคารไชน่า ซึ่งก่อสร้างเป็นรูปใบมีดโกน เมื่อสร้างเสร็จแล้วมีผลกระทบกับตึกของ ‘ธนาคารฮ่องกง’ ซึ่งอยู่ตรงใบมีดโกน





### ตึกป้อมปืนใหญ่ของ ‘ธนาคารฮ่องกง’

จีนแสวงแก้เคล็ดด้วยการให้ธนาคารฮ่องกงปรับปรุงตึกใหม่ให้เป็นป้อมปืน และบนยอดตึกให้สร้างเป็นปืนใหญ่ โดยหันปากกระบอกเข้าใส่ธนาคารไชน่า คราวนี้จึงเสมอกัน ไม่มีใครข่มกันได้

## แม่น้ำพังภูเขา (เราพึ่งกัน)

“ดอกโบตั๋นแม่จะงาม  
แต่ก็ต้องอาศัยใบสีเขียวช่วยดอกสีเหลืองให้ดูเด่นงามตา”

~~~~~  
คติจีน

ท่านอาจารย์สอนว่า ในวิชาฮวงจุ้ยนั้น ทั้งฮวงคือลม และ น้ำคือจื๋ย จะต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน เป็นของคู่กัน และส่งผลต่อกัน

ท่านอาจารย์ยกตัวอย่างว่า ผู้คนจะต้องอาศัยน้ำในการ เพาะปลูก แต่น้ำก็ต้องอาศัยภูเขาในการป้องกันไม่ให้ท่วมท้น และ ภูเขาก็ต้องการผู้คนดูแลไม่ให้ถูกทำลาย

คนจีนเชื่อกันมาตั้งแต่ครั้งโบราณกาลว่า บณฺฑูเขานั้นเป็นที่สถิตของเทพเจ้าหรือเซียนผู้วิเศษ ทั้งนี้เพราะว่าบณฺฑูเขานั้นเป็นที่บรรจบพบกันของฟ้ากับดิน

ฮวงกั๋งจู้ย หรือ เฟิงกั๋งลู่ย

คำที่เรียกกุเขา เรียกว่า ‘ซาน’ ในภาษาจีนกลาง และ ‘ซัว’ ในภาษาแต้จิ๋ว ทั้งสองคำนี้มีความหมายเช่นเดียวกันว่า ความมีอายุยืน เทพเจ้าหรือเซียนผู้สถิตอยู่บนภูเขาล้วนแล้วแต่เป็นผู้ที่มีอายุยืนทั้งสิ้น

ประวัติศาสตร์พงศาวดารจีน มักจะมีเรื่องของกุเขาเกี่ยวข้องกับฮ่องเต้อยู่เสมอ

ในสมัยราชวงศ์ฮั่นบันทึกไว้ว่า การที่สถาปนาราชวงศ์ฮั่นไม่สำเร็จ ก็เพราะจักรพรรดิฉินสื่อหวงตี้ขึ้นไปบวงสรวงเทพเจ้าบนภูเขาไท่ซานไม่ถึงยอดสุด เกิดมีพายุพัดพระองค์ตกลงมาจากยอดเขา ขณะที่จักรพรรดิหวู่แห่งราชวงศ์ฮั่นสามารถขึ้นไปถึงยอดกุเขาไท่ซาน กราบไหว้เทพเจ้าและเซียนผู้ศักดิ์สิทธิ์ได้สำเร็จหลายครั้ง

ในประเทศจีนจะมีเทือกเขาใหญ่อยู่ 5 แห่ง เรียกว่า ‘โหวงเง็ก’ หรือกุเขาศักดิ์สิทธิ์ เชื่อกันว่าเป็นที่สถิตของเทพเจ้าและเซียนผู้วิเศษ

คำว่า 'เง็ก' หมายถึงยิ่งใหญ่ พระเจ้าเง็กเขียนฮ่องเต้ ซึ่งถือว่าเป็นอธิบดีใหญ่ของบรรดาเซียนทั้งหลาย ก็สถิตอยู่บนภูเขาเหล่านี้

โหงวเง็ก หรือภูเขาใหญ่ทั้ง 5 ประกอบด้วย

ดั่งซั่ว คือ เทือกเขาทางทิศตะวันออก

ไซซั่ว คือ เทือกเขาทางทิศตะวันตก

น้ำซั่ว คือ เทือกเขาทางทิศใต้

ปักซั่ว คือ เทือกเขาทางทิศเหนือ

ตงซั่ว คือ เทือกเขาทางตอนกลาง

คติความเชื่อว่าเทพเจ้าและเซียนอยู่บนเขานี้ ชาวจีนกล่าวว่า...หน้าผาที่มีความสูงบนภูเขาที่เรียกว่า 'ถงเทียน' นั้น จะเป็นที่สถิตอยู่ของเซียนใหญ่ 10 องค์ ส่วนหน้าผาที่มีขนาดเล็กจะมีเซียนผู้น้อยสถิตอยู่ 30 องค์

ในลัทธิเต๋ากล่าวว่า...เซียนใหญ่ชื่อ ไ้เหลียงเล่ากุน ซึ่งเป็นอาจารย์ของโป๊ยเซียนหรือแปดเซียนนั้น สถิตอยู่บนภูเขาชื่อ เล่งห่วยหวย ซึ่งเป็นยอดเขาสูงเทียมเมฆ ส่วนโป๊ยเซียนทั้งแปดอยู่บนเขาชื่อ เฮาะฮง

ทั้งหมดนี้จึงทำให้เกิดเป็นรหัสสัญญาณในวิชาเฟิงสุ่ยว่า
ภูเขาที่ถูกโฉลกโชคดีมีอยู่ 3 ลักษณะคือ ภูเขาเสือขาว ภูเขามังกร
เขียว และภูเขาเต่าดำ

แต่ถึงอย่างนั้น ความถูกโฉลกโชคดีของภูเขาก็จะต้องพึ่ง
สายน้ำที่ไหลผ่านด้วย

ลักษณะ 5 ประการของภูเขา

1. ภูเขาตั้งชัน ยอดเขาจะมน เป็นสัญลักษณ์ของธาตุไม้และฤดูใบไม้ผลิ

2. ภูเขาไซ้ชัน ยอดเขาจะลาดโค้ง เป็นสัญลักษณ์ของธาตุทองหรือโลหะ และฤดูใบไม้ร่วง

3. ภูเขาน้ำชัน ยอดเขาจะสูงแหลม พุ่งเสียดฟ้า เป็นสัญลักษณ์ของธาตุไฟ และฤดูร้อน

4. ภูเขาตงชัน ยอดเขาจะเป็นที่ราบ (แบบภูเรือและภูกระดึง) เป็นสัญลักษณ์ของธาตุดินและฤดูฝน

5. ภูเขาปีกชัน ยอดเขาจะลดหลั่น เรียงรายกันประดุจเกลียวคลื่น เป็นสัญลักษณ์ของธาตุน้ำและฤดูหนาว

เหนือกว่า ‘อววจัย’
ดีกว่า ‘โหววเอ้ง’

“เป็นคนต้องรักเกียรติ เป็นคนต้องมีคุณธรรม”

◇◇◇◇◇◇◇◇
คติจีน

นางอาจารย์เคยถามว่า “ทำไมเธอจึงต้องการเรียนวิชานี้”

เหตุการณ์ผ่านมาเกือบ 40 ปี แต่ก็ยังจำได้ดี

เรื่องมีอยู่ว่า โรงพิมพ์ไทยพาณิชย์การ ซึ่งเป็นเจ้าของ
หนังสือพิมพ์ พิมพ์ไทย ตั้งอยู่ที่ถนนดินแดง ประสบปัญหาการเงิน
ถึงขั้นวิกฤติจนอาจจะถึงกับต้องปิดกิจการ

ท่านผู้อำนวยการ ไชยงค์ ชาลิต ถามว่าจะช่วยอะไร
โรงพิมพ์ได้บ้าง ในขณะนั้นคิดอยู่ 2 ประการคือ

ประการที่ 1 จะต้องหาผู้มีอำนาจทั้งการเงินและการเมือง
มาช่วยสถานการณ์ของโรงพิมพ์ จึงไปติดต่อกับคุณสุรตน์
โอสธานุเคราะห์ แห่งบริษัท โอสธสภา (เติกเฮงหยู) จำกัด

ประการที่ 2 จะต้องไปหาซินแสหมอดูดวงจួយ มาช่วย
ตรวจดูชัยภูมิของโรงพิมพ์ว่าดีร้ายประการใด จึงได้มาราบ
ท่านอาจารย์

เมื่ออาจารย์มาตรวจดวงจួយของโรงพิมพ์ให้ ท่านกล่าวว่า...

“ที่ดินเป็นรูปชายธงสามเหลี่ยม ด้านหน้าหันไปทางทิศใต้
ด้านปลายหันไปทางทิศเหนือ ด้านข้างหันไปทางทิศตะวันออกและ
ทิศตะวันตก ที่ดินเป็นรูปชายธงสามเหลี่ยม อ่อนไหว ภูกระแสนม
(ฮวง) รบกวนก็พลั่วไปไม่เป็นขบวน จึงเกิดปัญหาครบถ้วนตลอดมา
แม้ว่าด้านหน้าโรงพิมพ์จะหันไปทางทิศใต้ซึ่งเป็นทิศชัยภูมิที่ดี
แต่ก็มีเมรุศพของวัดสะพานตั้งตระหง่านขวางทาง ไม่เป็นมงคล
ที่สำคัญ โต๊ะทำงานของท่านผู้อำนวยการหันไปทางทิศตะวันตก
จึงพบกับอุปสรรค ชัยภูมิเช่นนี้ไม่ดีเลย”

จึงกราบเรียนท่านอาจารย์ว่า เมื่อเป็นเช่นนี้จะแก้ได้
อย่างไร

ท่านอาจารย์ตอบว่า...

“กิจการทั้งหลายก็เป็นประดุจคน คือมี เกิด แก่ เจ็บ ตาย การแก้นั้นไม่มี เพราะทุกสิ่งเป็นไปตามกฎของธรรมชาติ การเปลี่ยนแปลงเท่านั้นเป็นสิ่งที่ไม่เปลี่ยนแปลง หากใครบอกว่า จะแก้ได้ ก็หมายถึงว่า เขามีความสามารถเหนือฟ้าดินเหนือธรรมชาติ คนผู้ที่กล่าวเช่นนั้นไร้สัจจะ อาจารย์ช่วยได้เพียงชะลอให้ช้าลงเพียงระยะสั้นๆ เท่านั้น”

เมื่อเกิดวิกฤติการณ์ครั้งใหญ่ของหนังสือพิมพ์ พิมพ์ไทย ตรงกับ พ.ศ. 2509 ซึ่งอาจารย์ช่วยชะลอไว้ ทำให้มีอายุยืนยาว จนถึง พ.ศ. 2515 หลังจากนั้นก็ล่มสลาย

แต่คำของอาจารย์ที่ว่าไฉยก็องอยู่ **‘ขวงจู้ยี่ว่ามีอำนาจ ก็ยังเป็นรองต่อ 5 สิ่ง’**

คำกล่าวของอาจารย์ยากที่จะเข้าใจ จึงกราบเรียนท่านให้ช่วยอธิบาย ท่านอาจารย์กล่าวว่า นับตั้งแต่มีศาสตร์ขวงจู้ยี่ มาเป็นเวลาหลายพันปี อาจารย์ทุกท่านทุกสำนักต่างยอมรับ คำกล่าวที่ว่า...

“จีเต๋เออ เออมี๊ง ชันเฟ็งส่วย ลือจี้ฮินกฮง อู่ตุ๋หฺว่น” แปลเป็นไทย ได้ว่า **“หนึ่งคุณธรรม สองบุญวาสนา สามชัยภูมิ (ขวงจู้ยี่ หรือ เฟ็งส่วย) สี่ความดี และห้าศึกษาเล่าเรียน”**

กราบอาจารย์ตั้งแต่คราวนั้น และปวารณาตัวเป็นลูกศิษย์ เล่าเรียนวิชานี้กับอาจารย์ โดยยึดถือมันมาจนทุกวันนี้ว่า...

แม้จะมีวิชาสงขจฺย-โหงวแข็งอยู่บ้าง แต่ก็ถือว่าความมีคุณธรรมเป็นธงชัยนำกองทัพชีวิต

การเปลี่ยนแปลงคือ การกลมกลืนธรรมชาติ

“เต๋อ ปู้ กู้ ชี อี้ว หลิน” -
ผู้มีคุณธรรมย่อมไม่โดดเดี่ยว เพราะจะมีผู้ร่วมเดินทาง”

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇
ภริษัตจัน

ก[ั]านอาจารย์กล่าวว่า...

“สิบคนที่มาขอคำทำนาย แก่คนกลัวการเปลี่ยนแปลง”

เพราะฉะนั้นการถอดรหัสเพื่อให้คำพยากรณ์กับคน
ทั้งเก้านั้นเป็นสิ่งที่ยุ่งยาก เพราะต่างก็จะมีธรรมชาติ

ท่านอาจารย์กล่าวต่อว่า...

“แท้จริงการเปลี่ยนแปลงนั้นคือธรรมชาติ”

วิชาฮวงจุ้ย-โหงวเฮ้งที่กำเนิดเกิดขึ้นจากการศึกษาเรื่องราวการเปลี่ยนแปลงตามธรรมชาติ เพราะธรรมชาติมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา วิชาฮวงจุ้ย-โหงวเฮ้งจึงต้องเรียนรู้ให้เท่าทัน อาจารย์ยกตัวอย่างว่า...

“ต้นไม้เปลี่ยนแปลงปีละครั้ง

คนเปลี่ยนแปลงสิบปีครั้ง

ประเทศชาติเปลี่ยนแปลงร้อยปีครั้ง

โลกเปลี่ยนแปลงพันปีครั้ง”

เพราะการสังเกตสิ่งนี้ ทำให้ปรมาจารย์ ‘ขงจื้อ’ นิพนธ์หนังสือ อี้จิง หรือ คัมภีร์อันจีลักษ์ณ์ อันว่าด้วยเรื่องราวของการเปลี่ยนแปลง ไม่เที่ยงแท้ตามธรรมชาติขึ้นสำเร็จ

เรื่องมีอยู่ว่า ในบ้านปลายชีวิตของท่านขงจื้อ ท่านปลีกตัวออกจากการรับราชการเพื่อใช้เวลาที่เหลืออยู่ชำระหนังสือ 4 เล่มที่ท่านต้องทำให้สำเร็จก่อนเสียชีวิตคือ

ซือจิง - ตำราว่าด้วยการแต่งฉันทลักษณ์

หลี่จิง - ตำราว่าด้วยขนบธรรมเนียมประเพณี

ชุนชิว - ตำราว่าด้วยประวัติศาสตร์

อึ้ง - ตำราว่าด้วยความไม่เที่ยงแท้ มีแต่ความเปลี่ยนแปลง

เหตุประการนี้ อาจารย์รุ่นหลังจึงต่างพากันยกย่องว่า อึ้ง เป็นคัมภีร์แห่งการพยากรณ์โชคชะตาให้มนุษย์ทั้งหลาย เพราะชีวิตของมนุษย์ไ้รู้ล่วงหน้าแล้วแต่มีความเปลี่ยนแปลง หากมีความแน่นอนไม่

ท่านอาจารย์กล่าวว่า...

เมื่อเริ่มฤดูใบไม้ผลิ เมล็ดพืชจะแตกหน่อ ต้นไม้จะเบิกราก

เมื่อเข้าฤดูร้อน พืชพันธุ์จะเติบโตออกดอกออกผล

เมื่อเข้าฤดูใบไม้ร่วง ไม้เล็กไม้ใหญ่จะอับเฉา โปรยใบแห้ง เมล็ดดอกและผลจะลงสู่พื้นดิน

เมื่อถึงฤดูหนาว ต้นไม้ทั้งหลายก็จะค่อยๆ ตาย แต่เมล็ดซึ่งอยู่ในผลและดอกทั้งหลายจะฝังตัวลงใต้ดิน รอคอยฤดูใบไม้ผลิ หมุนเวียนกลับมาใหม่ เพื่อจะได้มีชีวิตอีกครั้ง

ชีวิตคนเราก็ไม่แตกต่างอะไรไปจากต้นไม้ คือเกิดการเปลี่ยนแปลง แรกดับ และกลับคืนมาใหม่ได้เช่นนี้ตลอดมา

ผู้มีปัญญาอย่าจมจ่อมใจในรหัสที่ธรรมชาติประกาศไว้ เขาจะไม่ยินดีเมื่อได้ชัยชนะ เขาจะไม่เสียใจเมื่อพ่ายแพ้ เพราะทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดมาย่อมมีการแปรผันได้ แม้เพียงชั่วพริบตา

ผู้รู้ย่อมเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลง เขารู้ต่อไปอีกด้วยว่า
เขาจะทำตัวให้กลมกลืนตามธรรมชาติได้อย่างไร

ดังนั้นเขาจึงจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้และเข้าใจวงจรรู้-
โง่งมแห่ง ศาสตร์แห่งการกลมกลืนตามธรรมชาติที่บรรพจารย์
ค้นพบมา

รู้โดยไม่ศึกษา...อันตราย ศึกษาแล้วไม่รู้...อันตราย

“ผู้ที่ฉลาด แต่ไม่ยกตนข่มท่าน
เป็นปราชญ์บุคคลควรค่าแก่การเคารพ
ผู้ที่ฉลาด แต่หยิ่งว่าฉลาดกว่าผู้อื่น เป็นบุคคลที่ควรหลีกเลี่ยง
ผู้ที่โง่ แล้วรู้ตัวเองว่าโง่ เป็นบุคคลที่สมควรให้การช่วยเหลือ
ผู้ที่โง่ แล้วยังหยิ่งในความโง่
เป็นบุคคลที่ควรแก่การดูถูกเหยียดหยาม”
“รู้โดยไม่ศึกษา...อันตราย ศึกษาแล้วไม่รู้...อันตราย”

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇
ภามิตจัน

พระภิกษุรูปหนึ่งถูกลี้กเพราะแต่งกายเป็นทหาร และ
กระทำการที่ทำให้เสื่อมเสียต่อพระศาสนา ซึ่งอดีตพระ

รูปนี้นั้นมีลักษณะคล้ายกับเรื่องราวที่เมื่อเริ่มเรียนวิชาฮวงจุ้ย-โหงวเฮ้ง

ลักษณะที่ว่านั่นก็คือ ที่ตั้งของไฟ ไฟของพระภิกษุหรืออดีตพระภิกษุรูปนั้นจะเห็นที่ตั้ง 2 แห่งคือ บริเวณใต้คิ้ว และบริเวณเหนือริมฝีปากด้านขวาของท่าน

เมื่อสามสิบปีก่อน ท่านอาจารย์เคยสอนเรื่องที่ตั้งไฟตามร่างกายซึ่งเป็นรหัสลับที่กำเนิดขึ้นตามธรรมชาติ อาจารย์สอนให้รู้ถึงความหมายของรหัสเหล่านี้ เพียงได้เรียนรู้ในขั้นต้นก็พอคาดเดาคริติดจะทำนายตามความหมายที่ได้เล่าเรียนมา ผลก็คือ ทายผิดบ้างถูกบ้าง ไม่เคยตรงตามที่เล่าเรียน จึงนำเรื่องไปปรึกษากับท่านอาจารย์

ท่านอาจารย์กล่าวว่า...

“ชะตากรรมของมนุษย์ไม่ได้ขึ้นเพียงที่ไฟฝ่าเท่านั้น การกระทำของเขเป็นส่วนประกอบชะตากรรมเขาด้วย ฉะนั้นเมื่อเธอเห็นเพียงหน้าตาไฟฝ่าของเขาแล้ว จะด่วนพยากรณ์ทำนายไม่ได้ ควรจะต้องศึกษากรรมของเขาพิจารณาประกอบ”

ลัจจะที่รับปากไว้แก่อาจารย์ว่า จะขอเล่าเรียนวิชานี้ 20 ปี โดยไม่ทำนายทายทักใคร จึงต้องรักษาไว้

ต่อมาอีก 10 ปี จึงกล้าที่จะกล่าวแนะนำได้บ้าง แต่ก็ยังไม่ถึงกับกล้าทำนาย หากไม่รู้จักบุคคลนั้นต้องแพ้เสียก่อน เหมือนที่เคยเห็นไฟของดาราสาวภาพยนตร์คนหนึ่งตั้งอยู่ที่ชอกจมูกด้านขวา

ท่านอาจารย์กล่าวว่า ตำแหน่งนี้ไม่เป็นมงคล จะนำความเดือดร้อนมาให้ ดาราสาวคนนั้นเดือดร้อนมาตลอด โดยเฉพาะเรื่องข่าวซู้สาว จนกระทั่งเธอตัดสินใจตัดไฟเมื่ดนั้นทิ้ง ต่อมาไม่เท่าไรเธอก็ได้แต่งงานมีครอบครัวที่เป็นสุขมาจนถึงทุกวันนี้

เมื่อช่วงอายุ 40 ปีเศษ มีนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยคนหนึ่ง มีความสามารถด้านการร้องเพลงสูง เป็นนักร้องประจำมหาวิทยาลัย เป็นผู้ผ่านการประกวดร้องเพลงระดับชาติ และได้รับชัยชนะมาแล้วหลายแห่ง มาขอคำปรึกษา

เธอสงสัยว่า ทำไมเธอจึงไม่ประสบความสำเร็จในการเข้าค่ายเพลง เธอใช้เวลานานนับปีสมัครกับบริษัทเพลงมากมาย แต่ไม่มีใครติดต่อกลับมา

พิจารณาใบหน้าเธอ เห็นมีไฟเมื่ดใหญ่อยู่ใต้ตาด้านซ้าย ท่านอาจารย์เคยสอนว่าตำแหน่งนี้ไม่ดีนัก จึงได้ทายทักเธอว่า น่าจะตัดไฟเมื่ดนี้ทิ้งเสีย

หลายวันต่อมา นักร้องดังในปัจจุบันคนนี้โทรศัพท์มาที่บ้านแล้วเล่าว่า เธอได้เข้าค่ายเพลงบริษัทแกรมมี่เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

แล้ว เธอเล่าในตอนนั้นด้วยว่า ในวันที่บริษัทแกรมมีติดต่อเธอ
ให้ไปเซ็นสัญญาเข้าสังกัด เป็นวันเดียวกับที่เธอตัดไฟเม็ดยันทั้ง

ขอความเป็นมงคลแต่ท่านอาจารย์ที่เคยสอนมา และขอ
เอ่ยนามถึง ‘คุณครุณยา ส่องเสริมสวัสดิ์’ เพื่อบูชาท่านอาจารย์

‘มหาปุริสลักษณะ: 32 ประการ’

ในตำราโหราศาสตร์ของจีนกำหนดว่า ลักษณะ 5 ประการบนใบหน้า จะบ่งบอกถึงนิสัยใจคอและชะตากรรมของบุคคลผู้นั้นได้

แต่ในพระพุทธศาสนามีการกล่าวถึงลักษณะ 32 ประการ เพื่อสังเกตความเป็น ‘มหาบุรุษ’ ของบุคคลได้ อันประกอบด้วย

มีพื้นเท้าเสมอกัน หนึ่ง • ที่เท้ามีรูปจักรมีซี่ทั้งพัน พร้อมทั้งกงและดุม หนึ่ง • มีสันเท้ายาว หนึ่ง • มีข้อนิ้วยาว หนึ่ง • มีฝ่าเท้าละมุน หนึ่ง • มีลายฝ่าเท้าดุจตาข่าย หนึ่ง • มีข้อเท้าอยู่สูง หนึ่ง • มีแข้งประดุจแข้งเนื้อทราย หนึ่ง • ยืนตรงแล้ว

เอามือแตะเข้าได้โดยไม่ย่ำตัว หนึ่ง • มีองคชาตอยู่ในฝัก หนึ่ง
 • มีกายและผิวกายดุจสีทอง หนึ่ง • มีผิวหนังละเอียดผื่นจับ
 ไม่ติด หนึ่ง • มีขนชุมละเส้น หนึ่ง • มีปลายขนซ้อนขึ้นสีดุด
 ดอกอัญชันเวียนขวา หนึ่ง • มีกายดุจกายพรหม หนึ่ง • มี
 เนื้อนูนหนาในที่ 7 แห่ง (หลังมือ หลังเท้า บ่าทั้งสองข้าง และคอ)
 หนึ่ง • มีกายข้างหน้าดุจราชสีห์ หนึ่ง • มีหลังเต็ม ไม่มีร่อง หนึ่ง
 • มีทรวดทรงดุจตันไทร หนึ่ง • มีคอกกลมเกลี้ยง หนึ่ง • มี
 ประสาทรับรสเลิศ หนึ่ง • มีคางดุจราชสีห์ หนึ่ง • มีฟัน 40 ซี่
 สมบูรณ์ หนึ่ง • มีฟันเรียบเสมอกัน หนึ่ง • มีฟันสนิทชิดกัน หนึ่ง
 • มีเขี้ยวสีขาวงาม หนึ่ง • มีลิ้นใหญ่และยาวเพียงพอ หนึ่ง •
 มีเสียงดุจเสียงพรหม หนึ่ง • มีตาสีนิล หนึ่ง • มีตาดุจตาวัว หนึ่ง
 • มีอุณาโลมระหว่างคิ้วสีขาวดุจสำลี หนึ่ง • มีศีรษะรับกับ
 กรอบหน้า หนึ่ง

...มหาปรีติ 32 ประการนี้ บุคคลผู้ยิ่งใหญ่และสำคัญ
 จะต้องพึงมี...

ลักษณะของมหาบุรุษ 32 ประการ เป็นคติที่ช่างโบราณ
 ในประเทศอินเดียเชื่อว่าเป็นลักษณะของพระพุทธเจ้า ซึ่งนำมา
 ตีความตามความเชื่อผสมผสานกับคติความงามของท้องถิ่น
 เป็นลักษณะตามพุทธศิลป์ที่เกิดขึ้นทั้งภายนอก คือความงาม
 จากการที่ได้มองเห็น และภายใน คือความอึดเอิบของจิตใจ
 ที่ทำให้เกิดความเลื่อมใสศรัทธา